

РЕШЕНИЕ

№ 738

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 102-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря ИВА Р. АЛЕКСОВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ Административно наказателно дело № 20211110213982 по описа за 2021 година

при участието на *секретаря Ива Алексова*, след като разгледа докладваното от *съдията н. а. х. дело № 13982* по описа за 2021 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 – чл.63 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.).

Образувано е по жалбата на „*****“ ООД, чрез неговия законен представител (управител Т.А.), срещу Наказателно постановление (НП) № 23-003811 от 29.07.2021г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, с което на осн. чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) на жалбоподателя било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.63, ал.2 вр. ал.1 от КТ.

В жалбата се сочи, че оспорваното наказателно постановление било незаконосъобразно, защото лицето П. Г. била подала молба за назначаване от 08.03.2021г., като имало техническа грешка в графика за работа, пренесена в присъствената форма за м. март 2021г. Твърди се също, че съобразно молбата на лицето на 08.03.2021г. бил сключен и трудовия договор с Г., но в договора е отразено, че същата е започнала работа на 09.03.2021г., като трудовият договор е подписан на 08.03.2021г. и е подадено уведомлението до НАП за регистриране на трудовия договор на същата дата. Изложено е и оплакването, че представеното писмено възражение против съставения Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) въобще не било обсъдено от административно-наказващия орган (АНО). Твърдението на жалбоподателя е, че въпросното лице е започнало работа на 09.03.2021г., което се потвърждавало и от декларация образец № 1 до НАП, където фигурирала същата дата. Отправено е искане за отмяна на НП и за присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „*****“ ЕООД, *редовно* призован, се представлява от управителя си Т.А., която поддържа изложените в жалбата доводи и съображения, като не претендира разноски.

Въззиваемата страна и административно-наказващ орган – директор на Дирекция „Инспекция по труда” – Софийска област, *редовно* призована, се представлява от юрк. В.В. (вж. л.77 от съд. д.), който счита за неоснователна подадената жалба и счита за законосъобразен издадения санкционен акт, който предлага да се потвърди, вкл. и по изложени писмени съображения (вж. л.69-70 от съд. д.), като претендира и разноси за юрисконсулт.

Съдът, като изслуша доводите на страните, служебно провери атакуваното наказателно постановление, обсъди поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателствени материали, съобрази законовите разпоредби, намира за установено следното:

По фактическите обстоятелства и доказателствените материали:

Жалбоподателят „*****” ЕООД е търговско дружество, вписано в търговския регистър на едноличните дружества с ограничена отговорност с посоченото наименование, *със седалище и адрес на управление:* Столична община, Район *****, с капитал от 5 000 (пет хиляди) лева и *едноличен собственик* на капитала Т.Е.А, която е и *управител* на дружеството, което имало *предмет на дейност:* производство и търговия на сладкарски изделия, вътрешна и външна търговия, производство на промишлени, хранителни, селскостопански и битови стоки, транспортна и строителна дейност, шивашки услуги, хлебарство, сладкарство, посредничество, търговия и ремонт на всички видове електроуреди: търговия и ремонт на телевизори, аудио и видеотехника и всички други дейности, незабранени от закона, както е видно от вписването в търговския регистър.

Свидетелката П. Г., след уговорка с управителката на дружеството – жалбоподател, *постъпила* на 01.03.2021г. *на работа като „пласьор на стоки”, но в началото не подписала никакъв трудов договор, но имала уговорка (устна) с управителката за работа на осем часа, с почивка в събота и неделя, но фактически* на свид. Г. се налагало да работи и в събота до 12:30 – 13:00 ч., и въпреки осемчасовия работен ден – започвала работа в 07:30 ч. или 07:45 ч.

На 04.03.2021г. свид. Г. подала молба да бъде назначена на работа като „пласьор на стоки”, с 8-часов работен ден и на изпитателен срок от 6 месеца, считано от 08.03.2021г. (вж. л.27гръб).

След няколко дни, на 08.03.2021г. между дружеството – жалбоподател „*****” ЕООД (като „работодател”) и свид. П. Г. (като „служител”) бил подписан трудов договор № 45/08.03.2021г., с който служителката *приела да изпълнява длъжността „пласьор на стоки”, срещу уговорено пълно работно време (осем часа), трудово възнаграждение (650 лв.), платен годишен отпуск (20 работни дни) (вж. л.26гръб), като в договора било записано, че служителката Г. следвало да започне работа на 09.03.2021г.*

Въпросният трудов договор бил подаден за регистриране в ТД на НАП – гр. София с уведомление вх. № 22388213100066/08.03.2021г., а видно от справка от същата дата е регистриран в регистъра на приходната агенция в 19:37 ч. на 08.03.2021г. (вж. л.15гръб).

Междувременно, свидетелката Г. продължила работата си в дружеството, дори била *включена в графици за работа* за м. март 2021г. за периодите 08.03. – 10.03.2021г., 14.03. – 18.03.2021г., 21.03. – 25.03.2021г. и 28.03. -31.03.2021г. (вж. л.24гръб) *и било отразено присъствието □ в тези периоди в присъствената форма за месеца (вж. л.25гръб).*

В следващите три – пет месеца свидетелката Г. продължила своята работа в дружеството, но имала влошено здравословно състояние и ползвала отпуск по болест, но обезщетение от НОИ не получила, т. к. болничните листове не били предадени от работодателя.

На 27.05.2021г. свидетелката Г. подала до инспекцията по труда сигнал вх. №

2105623/27.05.2021г. с оплаквания за неизплатени допълнителни възнаграждения за работа в почивни дни и обезщетения за болнични (вж. л.79).

По повод на сигнала, на 03.06.2021г. служителите на софийската областна дирекция на трудовата – свидетелите К. В. (заемащ длъжност „началник отдел БТКД“) и Д. С. (на длъжност „главен инспектор“), извършили **проверка** на място за спазването на правилата на трудовото законодателство по Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ) и тези на КТ в **обект** на контрол: сладкарски цех, находящ се в гр. София, кв. „*****0, стопанисван от дружеството – жалбоподател.

По време на проверката в обекта се намирала Т.А. – управителка на дружеството „*****“ ЕООД, стопанисващо цеха. При проверката управителката А. представила на контролните органи всички налични в обекта документи, а работещите попълнили декларации по чл.402, ал.1, т.3 от КТ с данни за трудови договори, работно време, почивки/отпуски, възнаграждения и др. под.

На мястото на проверката проверяващите служители на трудовата инспекция не установили наличието на графици за работа и присъствени форми, както и други документи, поради което с призовка по чл.45 от АПК (вж. л.8) изисквали тяхното представяне.

След проверката на място, на 09.06. – 17.06.2021г. проверката продължила с участието на същите длъжностни лица от контролния орган в сградата на трудовата инспекция, където пълномощник Петя П. (вж. л.49) представила изисканите от дружеството писмени документи, сред които било и цялото трудово досие на свид. П. Г..

Установени били редица нарушения на трудовото законодателство, сред които *липса на проведен начален инструктаж по безопасност и здраве на свид. Г. в нарушение на чл.12, ал.2 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (обн., ДВ, бр.102/2009г.); липса на проведен инструктаж на работното място на свид. Г. в нарушение на чл.13, ал.1 от Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009г.; положен извънреден труд на официални празници през м. май 2021г. от работници в нарушение на чл.143, ал.2 вр. чл.144 от КТ и др.* За установените при проверката обстоятелства бил съставен Протокол за извършена проверка (ПИП) изх. № ПР-2118647 от 17.06.2021г., който бил **връчен** на пълномощник П. (вж. л.29гръб-30гръб), като за *предотвратяване на нарушенията и отстраняване на техните последици*, на осн. чл.404, ал.1, т.1 от КТ били дадени задължителни за изпълнение предписания (шест на брой) и срокове за тяхното изпълнение от дружеството.

В документацията бил налице и документ (**график за работа**), обозначаващ с буквите „Р“ (редовна смяна 08:30 ч.-17:00 ч.), „1“ (първа смяна 08:30 ч.-12:30 ч.), „2“ (втора смяна 13:00 ч.-17:00 ч.) и „П“ (почивен ден) **работните** и **почивните** дни в обекта за месец март 2021г. В този график било отразено, че свид. Г. **е на работа** на 08.03.2021г. *в редовна смяна* (т.е. от 08:30 ч.-17:00 ч.), като графикът *е утвърден от управителя* на дружеството А., *заверен е с вярно с оригинала и с печат* на дружеството (вж. л.24гръб). В представената на трудовата инспекция присъствена форма (вж. л.25гръб) било отбелязано, че свидетелката Г. **е била на работа** на въпросния ден, който бил отбелязан като „работен ден“ за свидетелката, управителката *е подписала този документ и го е заверила с вярно с оригинала*.

По време на документалната проверка служителите на трудовата инспекция направили справка за уведомленията за регистрираните трудови договори от информационна система на Главната трудова инспекция, като така установили, че **уведомлението** за сключения трудов договор от 08.03.2021г. със свид. Г. било подадено в ТД на НАП на 08.03.2021г. в 19:37.06 часа (вж. л.15гръб), т. е. *след* като П. Г. **е постъпила** на работа по данните в графика за работа и присъствената форма. В уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ имало подпис и отбелязване, че служителката П. Г. го е получила (неясно кога)

(вж. л.15гръб), а в длъжностната характеристики **нямало подпис** на служителката за получаването ѝ (вж. л.47).

При тези данни получени в резултат на документалната проверка контролните органи преценили, че има данни за извършено административно нарушение, и затова свид. К. В. съставила против дружеството „*****“ ЕООД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 23-003811/17.06.2021г., за това, че дружеството в качеството му на „работодател“ (§ 1, т.1 от ДР на КТ) **е допуснало** на 08.03.2021г. свидетелката П. Д. Г. (на длъжност „пласьор стоки“) **до работа без предварително да се предостави** заверено копие от уведомление от ТД на НАП за регистрация на сключения трудов договор, с което се нарушавала разпоредбата на чл.63, ал.2 вр. ал.1 от КТ. Актът бил съставен в присъствието на свидетел по установяване на нарушението (свид. Д. С., участвала и при проверката) и на пълномощника на управителя на дружеството П.П (вж. л.49), като след подписването му от актосъставителя и свидетелката, АУАН бил връчен на упълномощения представител на дружеството, като последната го подписала, посочила адрес за кореспонденция, и отразила като **възражение** „да се вземе предвид явна техническа грешка в графика за работа и присъствената форма и лицето започнало работа на 0903.2021г.“.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН № 23-003811/17.06.2021г., на 29.07.2021г. директорът на Дирекция „ИТ“ – Софийска област, *оправомощена с т.4 от Заповед № 3-0058/11.02.2014г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ да издава наказателни постановления* (вж. л.10-11), издала обжалваното НП № 23-003811/29.07.2021г., в което били описани всички обстоятелства по извършената проверка и по извършването на административното нарушение, фактическото описание на твърдяното административно нарушение (*допускане до работа на служителката без да връчено заверено копие от уведомлението за регистрация на трудовия договор в ТД на НАП*), както и нарушената разпоредба на чл.63, ал.2 вр. ал.1 от КТ, като с този административно-наказателен акт на търговското дружество – жалбоподател на осн. чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от КТ било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева.

Били направени **два неуспешни опита** да бъде **връчено** издаденото НП на дружеството – жалбоподател. В административно-наказателната преписка се съдържат две писма на въззиваемата страна до дружеството за връчване на НП, които са били изпращани по „Български пощи“ ЕАД, както следва: **а) първото писмо**, видно от пощенски плик (л.6) и известие за доставяне (л.7) е **за адрес** на получателя (дружеството – жалбоподател), който **се съдържа по неговата партида** в търговския регистър, но на **23.08.2021г. пратката е върната** в трудовата инспекция (подател), т. к. **не е била потърсена**; **б) второто писмо** (л.4-5) било изпратено до адреса на магазина (проверения обект), но същото било **върнато на 16.09.2021г.** на подателя (трудова инспекция) като „непотърсено“.

След изпращане на електронно съобщение (имейл) (вж. л.16-17) до електронната поща на дружество, на **28.09.2021г.** управителката А. **лично получила** екземпляр от издаденото НП.

С жалба вх. № 21089563/04.10.2021г. дружеството оспорило въпросното НП пред СРС.

Изложените фактически обстоятелства се установява от събраните по делото доказателствени материали: **гласни доказателства**, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели К. Й. В., Д. Г. С. и П. Д. Г., и приобщените към доказателствения материал по надлежния ред на чл.283 от НПК **писмени доказателства**: съставения АУАН № 23-003811/17.06.2021г.; писмо с известие за доставяне на НП (л.4-5), писмо с известие за доставяне на НП (л.6-7), призовка по чл.45, ал.1 от АПК (л.8-9), заповед № 3-0058/11.02.2014г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ за персонална

компетентност (л.10-11), заповед № 3-0025/08.01.2019г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ за териториална компетентност (л.12-12гръб), заповед № 3-0024/08.01.2019г. на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“ за териториална компетентност (л.13-13гръб), заявление за вписване в регистъра по чл.15, ал.1 от ЗЗБУТ (л.14гръб), справка изх. № 22388213100066/08.03.2021г. на ТД на НАП за приети/отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ (л.15гръб, 48), електронна кореспонденция (л.17-18), Правилник за вътрешния трудов ред (ПВТР) (л.19-23гръб), работен график за м. март 2021г. (л.24гръб), присъствена форма за м. март 2021г. (л.25гръб), трудов договор № 45/08.03.2021г. (л.26гръб, 47), молба от 04.03.2021г. за назначаване на свид. Г. (л.27гръб), идентификационна карта (л.28-28гръб), ПИП № ПР-2118647/17.06.2021г. (л.29-30гръб), пълномощно за Петя П. (л.49-50), заповед № ЧР-1573/25.09.2019г. за изменение на служебно правоотношение на наказващ орган (л.61), длъжностна характеристика на наказващ орган (л.62-64), заповед № ЧР-493/18.06.2015г. за изменение на служебно правоотношение на актосъставител (л.65), длъжностна характеристика за актосъставител (л.65гръб-67).

Настоящият съдебен състав **кредитира** свидетелските показания на К. В. и Д. С., доколкото същите са последователни, логични и обективни, и кореспондират помежду си и с наличните в делото писмените доказателства, които, надлежно присъединени към доказателствената съвкупност, спомагат за правилното и обективно решаване на разглеждания казус, като подкрепят фактическите обстоятелства, изложени в АУАН и НП. В показанията на свид. В. се съдържа подробна информация за хронологията на проверката, за заварените работници, за връчването на призовки и получаването на документи, вкл. трудов договор, справка от НАП и работен график и присъствена форма, което кореспондира с писмената документация по делото, като съобщава и основните обективни характеристики на процесното нарушение и съставянето на Акта. Свидетелските показания на С., участвала в проверката, също възпроизвеждат факти, които са израз на непосредствено възприетите от нея обстоятелства относно извършената проверка на място, установеното полагане на труд на определената дата (08.03.2021г.) от свид. Г., но без да се връчи на същата уведомлението за регистриране на трудовия договор. Настоящият състав преценява с нужното внимание показанията на двамата свидетели, доколкото и двамата са служители на наказващия орган, но това не прави заявеното от тях а priori недостоверно, особено на фона на събраните писмени доказателствени материали, поради което и съдът **кредитира** като гласни доказателства показанията на посочените свидетели и основа фактическите си изводи въз основа на тях.

Колкото до показанията на свидетелката П. Г., настоящият състав също ги подложи на внимателна преценка. В тази връзка нейните показания съдържат доказателствена информация, която кореспондира с останалия доказателствен материал – започването на работа (още на 01.03.2021г.) без трудов договор, заетата длъжност („шофьор – пласьор”), по-късното ☐ назначаване на трудов договор (на 08.03.2021г.), уговорките за работно време и почивки (5-дневна работна седмица с 8-часов работен ден), съотв. тяхното „разминаване с реалната действителност” (работа повече от 8 ч., работа в почивен ден – събота до обяд), и общата продължителност на работата ☐ в дружеството, като показанията на свидетелката кореспондират с наличните в делото показания на другите свидетели и с писмените документи, поради което съставът на съда ги **кредитира** и формира изводите си въз основа на тях.

При обсъждане на **писмените доказателства** съдът намира за редно да посочи, че документите, приложени на л.24гръб и 25гръб – график за работа за м. март 2021г. и присъствена форма за същия месец следва да **бъдат кредитират**, т. к. същите носят подписа на управителката на дружеството и печат на юридическото лице със заверка „вярно с оригинала”, като тези документи са били представени на проверяващите служители на трудовата инспекция, след като са били изискани. Твърденията за наличието на „технически грешки” във възраженията по АУАН и в жалбата, следва да се приемат за напълно

несъстоятелни, доколкото свид. Г. ясно сочи в показанията си, че е започнала *фактически да работи още от първи март*, независимо, че трудовият договор е сключен на 08.03.2021г. и в него се сочи дата на постъпване 09.03.2021г.; това съвпада със заявеното от свидетелката, че *фактически е започнала по-рано работа, за да „навлезе в работния процес“*, като са действали някакви „устни уговорки“ с управителката, което прави достоверна информацията, която се съдържа в тези документи и съдът ги ползва при формирането на фактическите си изводи. Няма как да се приеме, че управителката е допуснала някакви „технически грешки“, доколкото служителката доста по-рано е била на работа (още от 01.03.2021г.) и ръководството на предприятието е имало достатъчно време да изготви коректни и точни графици за работа, съотв. да отрази също точно присъствието на служителите си, за да бъдат те представени при проверки, какъвто е и случаят.

Колкото до *справката-уведомление до НАП (вж. л.15гръб, 48)* същото следва да бъде кредитирано, доколкото съдържа информация за връчването му на служителката П. Г., като има данни в него и за „заверката“ от ТД на НАП – такава се съдържа в уникалния изходящ номер, дата и точен час на справката (в 19:37.06 ч. на 08.03.2021г.), като всъщност документът е писмото, което работодателят *изпраща* до НАП, за регистрира трудовия договор, т. е. документът е изходящ документ от дружеството, а не заверен такъв от ТД на НАП, но този документ се *цени с оглед отбелязването в него за получаването на уведомлението*, доколкото в *справката*, освен подпис на служителката, няма данни за **датата** на връчването на уведомлението. С тези **уточнения** съдебният състав **цени и кредитира** посочения документ, но жалбоподателят отново е поставен в нарушение предвид на факта, че *служителката е постъпва още на 01.03.2021г.* (вж. показанията □) *и е работила дневна смяна (от 08:30 ч. до 17:00 ч.) на 08.03.2021г.*

Останалите писмените доказателства по делото позволяват както формирането на еднозначни и еднопосочни изводи за случилото се събитие, така и проверка на някои от гласните доказателства по делото, и доколкото са приобщени по надлежния ред – този състав ги **кредитира** и ползва при изграждането на своите фактически изводи.

При така установените фактически обстоятелства, този съдебен състав формира следните **изводи от правна страна**:

Жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена от легитимирано юридическо лице (наказаното търговско дружество), при спазване на срока за обжалване по чл.59, ал.2 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.) (НП **реално е връчено** на 28.09.2021г., а жалбата е от 04.10.2021г.), и е срещу *обжалваем* (подлежащ на съдебен контрол) административно-наказателен акт.

В принципен план, административно-наказателното производство е строго формално производство, т. к. чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в значителна степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи НП е за законосъобразност, като първостепенният съд не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в АУАН и НП (арг. чл.84 от ЗАНН вр. чл.14, ал.2 от НПК и т.7 от Пост. № 10 от 1973г. на Пл. на ВС), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон, като в тази връзка на съдебна проверка подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

Съдебният състав **не намери** да са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на административно-наказателното производство относно **компетентността** на длъжностните лица, съставили АУАН, съотв. издали НП. Актът е съставен от длъжностно лице, заемащо длъжност „началник отдел „Безопасност на труда и контролна дейност“ в Дирекция „ИТ“ – Софийска област (л.65-66), което съгл. чл.416, ал.1, изр.1 вр. чл.399 от КТ и надлежно приложените по делото заповеди на ръководителя на контролния

орган (изпълнителния директор на ИА „ГИТ“) и длъжностна характеристика притежава необходимата материална и териториална компетентност – Район „Овча купел“ **попада по правило** в териториалния обхват на столичната градска трудова инспекция от 2019г., както е видно от т.2 на Заповед 3-0024/08.01.2019г. (л.13). Съответно на това, при спазване на изискванията на чл.41б, ал.5, предл.2 от КТ и т.4 от Заповед № 3-0058/11.02.2014г. (л.53) директорът на дирекция „ИТ“ – Софийска област е издала процесното НП (вж. л.61-64), доколкото е и надлежно „оправомощено длъжностно лице“, притежаващо необходимата териториална и материална компетентност да издаде НП.

Спазени са и сроковете по чл.34, ал.1, изр.2 от ЗАНН, доколкото АУАН е съставен в рамките на *три месеца от установяване* на нарушението (станало при извършената проверка) и на *една година от извършването* му, а НП е издадено в рамките на *шест месеца от съставяне* на АУАН (чл.34, ал.3 от ЗАНН).

Съдът, при извършената служебна проверка относно *правилата по съставяне и връчване на АУАН* на санкционираното дружество, **не намери** допуснати в производството по ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя нарушения на процесуалните правила, които „съществено да засягат“ правото на защита на наказаното юридическо лице. Изпълнени са изискванията на чл.40 от ЗАНН, като Актът е бил съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството (вж. л.49-50), както и на свидетел. Разпоредбата на чл.40, ал.1 от ЗАНН изисква при съставяне на АУАН участие на *свидетели*, които са *присъствали при извършването или установяване* на нарушението. Съдът **не намира** за съществено процесуално нарушение обстоятелството, че при съставянето на АУАН, в същия е бил посочен само един свидетел, защото за наличието на съществено нарушение, същото следва да води до нарушаване правото на защита на наказаното лице, като **няма** ограничаване по някакъв начин на процесуалните права на дружеството – жалбоподател. Съдът преценява, че връчването на АУАН е станало при спазване на правилото на чл.43, ал.1 от ЗАНН, доколкото Актът е подписан от актосъставителя и свидетеля, и е предявен на пълномощника на юридическото лице – жалбоподател, която го е подписала, отразила е възраженията си, като освен тази възможност да изложи обяснения или възражения, е предоставена и възможност за писмени възражения.

Настоящият съдебен състав, след служебната проверка, **не открива** при съставянето на АУАН и при издаването на НП *да са допуснати нарушения на процесуалните изисквания, които съществено да са накърнили правото на защита* на наказаното юридическо лице, доколкото съставеният АУАН и издаденото НП съответстват на изискванията на разпоредбите на чл.36 – чл.46 от ЗАНН (за АУАН) и на чл.47 – чл.58 от ЗАНН (за НП). Процесният АУАН **съдържа минимално изискуемите от закона реквизити**, съгласно императивната разпоредба на чл.42 от ЗАНН – в изискуемата писмена форма административното нарушение от фактическа страна е описано точно и ясно, вкл. и обстоятелствата, при които е извършено, с посочена правна квалификация (чл.63, ал.2 вр. ал.1 от КТ). От друга страна, **не се установява** да е *допуснато съществено нарушение и на императивната норма на чл.57, ал.1 и ал.2 от ЗАНН*, доколкото процесното НП също съдържа всички нужни законови реквизити, вкл. фактическото описание на нарушението (вкл. дата и място на извършване), неговата правна квалификация (идентична на сочената в НП), отразени са и обстоятелствата по извършването на нарушението, като е спазена писмената форма, вкл. и подпис на наказващия орган.

В този смисъл съдът намира, че правото на защита на жалбоподателя **не е било нарушено** в хода на административно-наказателното производство до степен, пречатваща възможността дружеството чрез управителя си да разбере какво точно административно нарушение му е вменено и обстоятелствата, при които е извършено, предвид, че фактите и правната квалификация на т. нар. „административно обвинение“ са останали непроменени,

същият е разбрал съдържанието на НП и е разполагал с предвидения в закона срок за обжалването му, в който е могъл адекватно да подготви защитата си, да изложи аргументите си и да посочи релевантни доказателства.

По делото **безспорно** се установява от доказателствената съвкупност, че при извършената по документи проверка в периода 09.06. – 17.06.2021г. се установило, че свидетелката П. Г. *е полагала труд* на датата 08.03.2021г., дневна смяна (от 08:30 ч. до 17:00 ч.) (*фактически всъщност още от 01.03.2021г. – бел. с.*) в обект на контрол – сладкарски цех, находящ се в гр. София, кв. „Горна баня”, ул. „759-та” № 20, стопанисван от дружеството „*****” ЕООД, *назначена* на длъжност „пласьор на стоки” въз основа на **склучен** на 08.03.2021г. трудов договор № 45/08.03.2021г., регистриран в регистъра на ТД на НАП на 08.03.2018г. в 19:37 ч., т. е. същата **от 01.03.2021г. до 08.03.2021г. (вкл.) е полагала труд без да** □ **бъде връчено** копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ за регистрирането на трудовия договор в регистъра на ТД на НАП, което нарушава изискването на чл.63, ал.2 от КТ.

Разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ предвижда, че работодателят **няма право да допуска до работа** работника или служителя, **преди да му предостави документите** по ал.1 – *екземпляр от сключения и подписан от двете страни трудов договор*, и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от ТД на НАП. За да бъде *налице нарушение* на посочената разпоредба, е необходимо да бъде установено, че *работодателят е допуснал до работа работника или служителя преди* да са му предоставени посочените документи. В допълнение, разпоредбата на чл.4, ал.3 от Наредба № 5 от 29.12.2002г. на МТСП за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ (ред., ДВ, бр.26 от 2021г.) предвижда задължение работодателят да **връчи** на работника или служителя преди постъпването му на работа **копие на хартиен носител** от завереното уведомление, като *връчването се удостоверява с подписа на работника или служителя срещу името му в справката* за заверените уведомления.

От приложените по делото документи (48) се установява, че **на неизвестна дата с подпис** служителката Г. е удостоверила получаването на уведомлението. От събраните доказателствени материали се установява, че работодателят „*****” ЕООД **е допуснал до работа** свидетелката П. Г. (на длъжност „пласьор на стоки”) *още на 01.03.2021г.* (с оглед показанията □ – бел. с.), като свидетелката **е работила и на 08.03.2021г.**, което **постъпване е удостоверено писмено** (арг. чл.63, ал.4 in fine от КТ) от управителя в графика за работа за м. март 2021г. (л.24гръб) и в присъствената форма за въпросния месец (л.25гръб), но **без предварително** да предостави на последната заверено копие от изискуемото по чл.62, ал.3 от КТ уведомление до ТД на НАП за регистриране на сключения с това лице трудов договор, с което **е нарушена забраната** по чл.63, ал.2 от КТ и съставът на административното нарушение е реализиран от обективна страна. В тази връзка **законосъобразно** е била ангажирана отговорността на жалбоподателя „*****” ЕООД за нарушението на трудовите правила.

Според санкционната разпоредба на чл.414, ал.3 от КТ (ред., ДВ, бр.109 от 29.12.2020г., действала към датата на нарушението) **работодател**, който наруши разпоредбите на чл.61, ал.1, чл.62, ал.1 или ал.3 и **чл.63, ал.1** или **ал.2**, се наказва с административно наказание „**имуществена санкция**” или „глоба” **в размер от 1 500 до 15 000 лева**. В разглеждания случай служителите от трудовата инспекция **правилно и законосъобразно** са **ангажирали** административно-наказателната отговорност на юридическото лице (търговските дружества са юридически лица – арг. чл.63, ал.3 от ТЗ) „*****” ЕООД, което има и качеството на „работодател” по смис. на § 1, т.1 от ДР на КТ, и **е нарушило трудовото законодателство** – разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ, която **забранява допускането** на работника или служителя **до изпълнение на задълженията по трудовия договор, преди** на последния надлежно да бъдат връчени определени

документи (тези по чл.63, ал.1 от КТ) – екземпляр от подписания от двете страни трудов договор и заверено от ТД на НАП копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ за регистрация на трудовия договор. Това законово разрешение *цели защита на трудовите права на работниците и служителите* и с неспазването му последните са нарушени. Законосъобразно и правилно наказващият орган е приложил материалния закон и е **наложил наказанието във вида**, предвиден в посочената санкционна разпоредба за юридическо лице или едноличен търговец.

Настоящият състав прецени, че конкретният случай на административно нарушение не би могло да бъде „маловажен” съгл. чл.415в от КТ, като следва да се отбележи, че със ЗИД на КТ (ДВ, бр.7 от 2012г., в сила 24.01.2012г.) законодателят **изрично предвиди (с нова ал.2 на чл.415в от КТ) забрана определени нарушения да бъдат разглеждани като „маловажни”** – тези по чл.61, ал.1; нарушения по чл.62, ал.1 и ал.3 и **тези по чл.63, ал.1 и ал.2 от КТ** и тъй като нарушението е извършено от дружеството на 08.03.2021г., денят, в който служителката е предоставяла работната си сила без да ☐ е било предоставено заверено копие от уведомлението, то приложима е именно тази редакция на закона с въведената забрана. Към това следва да се посочи, че дори и по общото правило на чл.28 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.) *процесното нарушение не се отличава с такива многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, или с незначителност на вредните последици, които да занижават значително степента му на обществена опасност спрямо общия тип подобни трудови нарушения* (арг. чл.11 от ЗАНН вр. чл.93, т.9 от НК). Всичко това **не** позволява на съдебния състав да прави извод за наличието на *маловажно административно нарушение* и да преквалифицира процесното като такова, и затова изложените съображения в тази посока следва да се приемат за **неоснователни**.

В случая отговорността се носи от юридическо лице – търговско дружество, като в доктрината и съдебната практика е известна качествената разлика на този вид отговорност – тя е обективна (безвиновна) (чл.83, ал.1 от ЗАНН) и въпросите относно субективната страна (вина, цели, подбуди и др.) не следва да бъдат обсъждани.

Този съдебен състав намира за необходимо **да посочи и да напомни** на наказващия административен орган, че **определянето на размера на административното наказание не е самоцелна и произволна дейност**, а изисква ясна и точна обосновка (мотиви) за налагането на размера на наказанието, защото се **подчинява на определени законови изисквания и принципи**. Такива съображения не са изложени, нито в мотивите на процесното НП, нито дори след налагането на санкцията, което **затруднява** съдебния състав при преценката дали законосъобразно и справедливо наказващият орган е индивидуализирал наказанието в **завишен** спрямо минималния размер по закон. В случая приложимата санкционна норма е относително определена – наказанието „имуществена санкция” следва **да се дефинира** в рамките **от 1 500 до 15 000 лева**. При преценка размера на наложеното административно наказание съдът намира, че същото е **неоправдано индивидуализирано** в посока към неговия минимум. Съставът на съда счита, че **при сравнителен баланс** между смекчаващите и отегчаващите обстоятелства (наличието и на други нарушения на трудовото законодателство, но от друга страна, става дума за *малко предприятие, което е предприело действия по уреждане на отношенията със свид. Г. с писмен трудов договор*), **справедливо** определено наказание би било **към минимума** по закон.

При липсата на каквито и да било доказателствени данни за наличието на **многобройни** отегчаващи обстоятелства в материалите по делото, **наложеното наказание по размер съдът преценява като явно несправедливо** и същото следва да бъде **намалено до размер, който е близък до минималния по закон – 1 550 (хиляда петстотин и петдесет) лева** „имуществена санкция”, като този размер съдът преценява за **напълно съответен на тежестта на административното нарушение, отговаря и на данните по**

делото за практиката на дружеството да нарушава нормите на трудовото право и на права на работещите за него (вж. ПИП на л.30-30гръб). Посоченото налага този съдебен състав **да упражни правомощието си** по чл.337, ал.1, т.1 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН **и да намали наказанието**, наложено на дружеството, като това **няма** да засегне принципа за reformatio in peius (забрана за влошаване положението на жалбоподателя), нито е налице необходимост от „изменение на обвинението“, както и не засяга правото на защита на дружеството.

При законосъобразно воденото административно-наказателно производство, без допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при правилно приложение на материалния закон и при безспорно установено нарушение от страна на наказаното лице, обжалваното НП следва да бъде изменено в посочения смисъл, и затова на осн. *чл.63, ал.1, изр.1, предл.2 вр. чл.84 от ЗАНН (ред., ДВ, бр.13 от 2020г.) вр. чл.337, ал.1, т.1 от НПК* **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 23-003811 от 29.07.2021г., издадено от Директора на Дирекция „ИТ“ – Софийска област, с което на осн. чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от КТ на жалбоподателя „*****“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева за *нарушение на чл.63, ал.2 от КТ*, като **НАМАЛЯВА РАЗМЕРА на НАКАЗАНИЕТО на 1 550 (ХИЛЯДА ПЕТСТОТИН И ПЕТДЕСЕТ) ЛЕВА.**

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административния съд – София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____